

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **L. D.**, nar. X., bytom T., ul. Š. č. X., zastúpeného K. F., bytom T., H. ul. č. X, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o zvýšenie invalidného dôchodku, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 29. novembra 2011, č. k. 38Sd/37/2011-30 v spojení s opravným uznesením z 24. januára 2012, č. k. 38Sd/37/2011-43, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 29. novembra 2011, č. k. 38Sd/37/2011-30 v spojení s opravným uznesením z 24. januára 2012, č. k. 38Sd 37/2011-43, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **nemá** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 29. novembra 2011, č. k. 38Sd/37/2011-30, v spojení s opravným uznesením z 24. januára 2011, č. k. 38Sd/37/2001-43, potvrdil rozhodnutie z 22. júna 2011 číslo X., ktorým odporkyňa podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003O Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z. z. (ďalej len „zákon o sociálnom poistení „) a podľa § 29 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom

zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) zamietla žiadosť navrhovateľa z 1. marca 2011 o zvýšenie sumy invalidného dôchodku.

Súčasne potvrdil uvedené rozhodnutie aj vo výroku, že podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení priznaním invalidného dôchodku od 1. marca 2011 v sume 227,50 € mesačne podľa § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 529/2006 Z. z. navrhovateľovi zaniká od 1. marca 2011 nárok na doteraz vyplácaný invalidný dôchodok.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ sa domáhal preskúmania rozhodnutia len z dôvodu pochybností o správnosti určenej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ktorú považuje (ako jeden z podkladov pre výpočet výšky invalidného dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení) za nedostatočnú. Z obsahu administratívneho spisu, ani z prednesu na pojednávaní nevyplynuli podľa názoru súdu prvého stupňa také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť záverov posudkových lekárov ohľadne stanovenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť stanovenú u navrhovateľa na 60 % podľa kapitoly VII., oddielu B, pol. 3 pre obojstrannú, úplnú alebo praktickú hluchotu s ťažkým porušením komunikačných schopností v hovorovej reči s odôvodnením, že navrhovateľ netrpí na sociálnu dezintegráciu, lebo pracuje ako SZČO a vykonáva maliarske práce. Zdôraznil, že zákon neumožňuje navyšovať mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť z dôvodu, že zdravotné postihnutie trvá od narodenia, následkom ktorého napriek snahe mal počas celého života veľmi nízky príjem a bude mať aj nízky starobný dôchodok. Zdôraznil, že dôsledkom nepochybného znevýhodnenia vyplývajúceho z jeho zdravotného stavu je uznanie za invalidného s určenou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a pochybenie ani pri posúdení zdravotného stavu navrhovateľa v nadväznosti na § 37 zákona o sociálnom zabezpečení a ani pri aplikácii § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení nezistil. Rozhodnutie, obsahujúce v prílohe Odborný posudok o invalidite z 31. marca 2011 považoval za dostatočne odôvodnené v zmysle kritérií § 209 ods. 4 zákona o sociálnom poistení.

Opravným uznesením z 24. januára 2012, č. k. 38Sd/37/2011-43, krajský súd na žiadosť navrhovateľa opravil záhlavie rozsudku z 29. novembra 2011, č. k. 38Sd/37/2011 tak, že jeho krstné meno bolo správne uvedené „L.“.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie navrhovateľ z dôvodu, že prvostupňový súd nevzal do úvahy, že invalidný dôchodok iba vo výške 60 % miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť s poukazom na jeho handicap od detstva a na jeho

pribúdajúce zdravotné postihnutie kĺbové ochorenie. K odvolaniu priložil štyri lekárske správy z jeho odborných vyšetrení. Uviedol, že zdravotný stav sa mu vekom zhoršuje a je možné a pravdepodobné, že nebude môcť kvôli kĺbovému ochoreniu naďalej vykonávať maliarske práce. Apeloval na skutočnosť, že rozhodnutím Úradu práce a sociálnych vecí v Trnave z 30. apríla 2008 bola určená miera jeho funkčnej poruchy 70 % podľa § 50 ods. 1 a § 51 ods. 1 zákona č. 195/1998 Z. z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov a je považovaný za občana s ťažkým zdravotným postihnutím s potrebou sprievodcu. Po zvážení všetkých okolností žiadal, napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že u neho miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bude priznaná vo výške 71 % a tým bude uznaný za invalidného občana.

Odporkyňa vo vyjadrení na odvolanie navrhla napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§10 ods. 2 OSP) podľa § 250s v spojení s § 246c OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce v súlade s § 250ja ods. 2 OSP bez pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Predmetom konania bolo postupom podľa tretej hlavy piatej časti OSP preskúmať, či rozhodnutie odporkyne z 22. júna 2011 číslo X. zodpovedá zákonu. O jeho vydanie navrhovateľ požiadal písomnou žiadosťou z 1. marca 2011, ktorou žiadal zvýšiť invalidný dôchodok, t. j. poberaný čiastočný invalidný dôchodok od 9. marca 1995, považovaný za invalidný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Podľa § 71 ods. 6 zákona o sociálnom poistení miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Podľa § 263 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, invalidný dôchodok a čiastočný invalidný dôchodok, ktoré boli priznané podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004

sa považujú po 31. decembri 2003 za invalidný dôchodok podľa tohto zákona v sume, v akej patrili k 31. decembru 2003 a vyplácajú sa aj po tomto dni za podmienok ustanovených predpismi účinnými do 31. decembra 2003, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení ak poistenec uvedený v odsekoch 1 a 2 má nárok na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31. decembra 2003 a súčasne má nárok na výplatu invalidného dôchodku podľa zákona účinného od 1. januára 2004, vypláca sa invalidný dôchodok, ktorý je vyšší alebo najvyšší. Pri rovnakej sume týchto dôchodkov vypláca sa dôchodok, ktorý si poistenec zvolil. Dňom úpravy výplaty invalidných dôchodkov pre súbeh nárokov na ich výplatu zaniká nárok na invalidný dôchodok, ktorý sa nevypláca.

Z obsahu spisov vyplýva, že navrhovateľovi bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok z dôvodu vrodenej poruchy sluchu ťažkého stupňa pre všeobecne sťažené životné podmienky podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, a to s účinnosťou od 9. marca 1995. Pri kontrolnej lekárskej prehliadke 31. mája 2004 bolo zistené, že navrhovateľ je invalidný s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 60 % podľa § 70 zákona o sociálnom poistení. V nadväznosti na túto skutočnosť bol navrhovateľovi podľa § 73 ods. 2 vypočítaný podľa kritérií zákona o sociálnom poistení jeho invalidný dôchodok vo výške 223,40 €, ktorý bol zvýšený na 227,50 € mesačne. Po porovnaní v zmysle § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení odporkyňa rozhodla, že navrhovateľ má nárok na ten invalidný dôchodok a jeho výplatu, ktorý je vyšší a nárok na nižšiu dávku, ktorou je čiastočný invalidný dôchodok, priznaný podľa zákona o sociálnom zabezpečení a pretransformovaný na invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení zaniká a jeho výplatu zastavila.

Po podaní žiadosti o zvýšenie invalidného dôchodku z 1. marca 2011 bol pre potreby tohto zvýšenia posúdila zdravotný stav navrhovateľa MUDr. A. Š, posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Trnava, ktorá 31. marca 2011 vypracovala Lekársku správu. Podľa jej výsledku je navrhovateľ naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. c) zákona o sociálnom zabezpečení pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, lebo má sťažené všeobecné životné podmienky pre ťažkú percepčnú poruchu sluchu obojstranne a súčasne je 1. marca 2011 invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa kap. VII oddielu B. pol. 3 prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení 60 %.

V danom prípade bolo vykonané dokazovanie ohľadne zistenia zdravotného stavu navrhovateľa z hľadiska invalidity aj zadovážením Lekárskej správy MUDr. L. T., posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia, vysunuté pracovisko v Trenčíne z 27. septembra 2011, ktorý dospel k rovnakému zisteniu rozhodujúceho zdravotného postihnutia navrhovateľa, za ktoré označil nakúzu, ťažkú percepčnú poruchu sluchu obojstranne, ktoré postihnutie zodpovedá podľa kap. VII. oddielu B pol. 3 zákona o sociálnom poistení 60 % miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Iné zdravotné postihnutia (liečba kĺbov, štítnej žľazy) percentuálne navýšenie neodôvodnili. Aj podľa záveru tohto posudku navrhovateľ nie je invalidný podľa § 29 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení, ale je naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 uvedeného zákona, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má značne sťažené všeobecné životné podmienky. Od 31. mája 2004 je podľa záverov jeho posudku naďalej invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo miera poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť je naďalej 60 %.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že od posledného posúdenia zdravotného stavu navrhovateľa v máji 2005, ani podľa doložených lekárskejších správ k odvolaniu, nedošlo v jeho zdravotnom stave k takému zhoršeniu, ktoré by vyžiadalo zvýšenie percentuálnej miery schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a teda zvýšenie sumy invalidného dôchodku prepočtom podľa § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení. Treba poukázať na skutočnosť, že pribúdajúce ochorenia, ktoré sú v štádiu liečenia, a nenadobudli trvalý charakter, nie je možné z hľadiska miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť hodnotiť a na základe nich zvýšiť invalidný dôchodok. Tiež nebolo možné prihliadnuť na vyššiu mieru funkčnej poruchy, ktorú má navrhovateľ stanovenú podľa zákona č. 195/1998 Z. z. o sociálnej pomoci, pretože pre jej stanovenie sú určené iné kritériá a slúži pre iné účely.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods.1 v spojení s § 250k ods.1 OSP, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. februára 2013

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová